

РЕШЕНИЕ

№ 636

гр. София, 22.08.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, НО 16 СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и втори август през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Силвия Б. Русева

Членове: Иво Юр. Хинов
Анна Кофинова

в присъствието на прокурора И. К. К.
като разгледа докладваното от Иво Юр. Хинов Частно наказателно дело № 20231100204193 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл.16 ЗПИИСРРПОУНПМАС (Закон за признаване на пробационните мерки).

То е образувано въз основа на Удостоверение по чл.6 от Рамково решение 2008/947 за прилагане на принципа за взаимно признаване към съдебните решения и решенията за пробация с оглед на надзора върху пробационните мерки и алтернативните санкции, изпратено от компетентния румънски съдебен орган – Съд в Карансебеш, окръг Караш-Северин, по дело 216/208/2022, с което на А. В., като елемент от санкционирането му, са наложени определени пробационни мерки.

СГП посочва, че искането е основателно и следва да се уважи

В съдебно заседание засегнатото лице изразява съгласие с признаване и изпълнение на пробационните мерки в България.

Софийски градски съд, 16 състав, след като се запозна с доводите на страните и представените по делото доказателства, установи следното:

Спрямо засегнатото лице – А. В. В. с ЕГН ***** – е влязла в сила присъда, постановена от румънски съдебен орган – а именно Наказателна присъда № 35/13.02.2023, постановена от Съда в Карансебеш, окръг Караш Северин, Република Румъния, дело №

216/208/2022 ECLI:RO:JDCRS:2023:008.000035. С нея той е бил признат за виновен за това, че на 08.09.2021 г около 08,21 ч е управлявал по път DN 6, с посока на движение от Карансебеш-Лугож товарно МПС – влекач МАН с ДК № СА **** ТР и полуремаркес ДК № С **** ЕС, като е бил под въздействието на алкохолни напитки, със съдържание на алкохол в кръвта от 2,66 промила. С присъдата е прието, че А. В., при управление на товарния автомобил, участвал в два пътни инцидента – ударил паркиран автомобил и предпазна мантинела. Обвиняемият се е признал за виновен.

Съдът го е признал за виновен по това обвинение, което по румънския закон попада в обхвата на чл.336 ал.1 НК и му е определил следните наказания:

1. наказание "лишаване от свобода" за срок от една година и два месеца, условно отложени за срок от две години;

2. прилагане на определен надзор в този изпитателен двугодишен срок, изразен в налагането на следните задължения:

А) да се явява пред Службата за пробация на установените от нея дати;

Б) да приема на посещения на съветника за пробация, ангажиран с неговия надзор;

В) да обявява предварително промяна на жилището си и всяко пътуване, което надвишава 5 дни;

Г) да съобщава и обяснява причината за промяна на работното си място;

Д) да съобщава информация и да представя документи, които позволяват да се осъществи контрол относно начина, по който се прехранва;

Е) да посещава програма за социална реинтеграция, провеждана от пробационната служба или организирана в сътрудничество с други институции в общността;

Ж) да извършва неплатена работа в полза на общността за срок от 90 дни

3. лишаване от права за срок от две години – а именно правото да бъде избран в държавни органи в други публични функции; правото да заема длъжност, която включва упражняване на държавна власт; правото да управлява моторни превозни средства, за които законът предвижда задължение за притежаване на шофьорска книжка;

Изрично е посочено в присъдата, че ако не изпълнява определените му мерки за надзор, то наложеното наказание може да бъде реално изпълнено.

Тези мерки за надзор не са били изпълнени на румънска територия, доколкото осъденото лице трайно живее в България и то е направило искане да изтърпи в страната наказанието си. Доколкото това искане е уважено от румънските съдебни власти, те са направили искане изпълнението им да бъде осъществено в България. Въз основа на това искане се провежда настоящето производство.

При така установената фактическа обстановка съдът достигна до следните изводи от правна страна.

Искането на румънските съдебни власти следва да се уважи, доколкото са налице всички предпоставки за това.

На първо място е налице окончателен съдебен акт, с който се налагат определени пробационни мерки – посочени по-горе в т.2 от санкциите на присъдата.

На второ място този съдебен акт визира деяние, което представлява престъпление и по българското право (такова по чл.343б ал.1 НК).

На трето място осъденото лице има местоживее в България.

Не са налице основанията за отказ за изпълнение по чл.15 от закона.

Налице е необходимост, обаче, от адаптиране на тези пробационни мерки – доколкото характерът им се различава от тези, предвидени в българския закон.

За всяка една от пробационните мерки следва да се изложат самостоятелни мотиви.

Относно пробационната мярка явяване пред Службата за пробация на установените от нея дати. Тя напълно съответства с тази по чл.42а ал.1 т.1 НК, като следва само да се постанови минималната възможна периодичност – два пъти седмично.

Относно пробационната мярка приемане на посещения у дома на осъденото лице на съветника за пробация, ангажиран с неговия надзор. Такава пробационна мярка не съществува по българското право. При все това е възможно тя да бъде елемент от друга мярка – а именно тази по чл.42а ал.2 т.2 НК – задължителни периодични срещи с пробационен служител. Съобразно чл.42б ал.2 НК те поначало се провеждат в пробационната служба, но по изключение може да се проведат и на друго място. Едно такова възможно друго място е домът на осъденото лице. Поради което тази мярка на надзор (съобразно превода на румънската присъда) може да се приложи и съобразно българския закон.

Относно пробационната мярка за обявяване предварително на промяна на жилището си и всяко пътуване, което надвишава 5 дни. Първият елемент от нея не съществува по българското право - което нерегулира естеството на взаимоотношенията между осъденото лице и пробационния служител при периодичните им срещи (чл.42б ал.2 НК и чл.212 ЗИНЗС). При все това следва да се отчете, че тези срещи може да бъдат ефективни само ако пробационният служител има правомощието да изисква определена информация, свързана с поправянето и превъзпитанието на осъденото лице, вкл и относно смяна на местоживееето. Поради което е удачно тя да се посочи като елемент от българската пробационна мярка „задължителни периодични срещи с пробационен служител“.

Вторият елемент – задължение за уведомяване за пътуване извън града за срок от повече от 5 дни – попада в българската пробационна мярка по чл.42а ал.1. т.3 НК.

Относно пробационните мерки да съобщава и обяснява причината за промяна на

работното си място и да съобщава информация и да представя документи, които позволяват да се осъществи контрол относно начина, по който се прехранва. Отново тези пробационни мерки не са предвидени в българския закон и отново не са налице пречки те да се включат като съдържание на пробационната мярка за задължителни периодични срещи с пробационен служител.

Относно пробационната мярка да посещава програма за социална реинтеграция, провеждана от пробационната служба или организирана в сътрудничество с други институции в общността – тя напълно съответства на националната мярка по чл.42а ал.1 т.4 пр.2 НК.

Относно пробационната мярка да извършва неплатена работа в полза на общността за срок от 90 дни – тя също съответства на тази по чл.42а ал.1 т.6 НК. Налице е разлика относно срокът на тази мярка. В румънската присъда е посочено, че този срок е 90 дни общо за целия двугодишен изпитателен срок; ако се приеме, че един ден има осем работни часа, то изпълнението на тази пробационна мярка е 720 часа – или по 360 часа годишно. Същевременно по българския закон максималният срок е 320 часа годишно – чл.42а ал.3 т.3 НК. Поради което следва да се определи максималният срок по българското право, като разминаването е явно незначително.

На последно място съдът прие, че следва изрично да уведоми осъденото лице за последиците от неизпълнението на пробационните мерки – доколкото това е важен елемент от румънската присъда, независимо че такова задължение не стои в българския НК.

Воден от горното

РЕШИ:

ПРИЗНАВА Наказателна присъда № 35/13.02.2023 г, постановена от Съда в Карансебеш, окръг Караш Северин, Република Румъния, дело № 216/208/2022 ECLI:RO:JDCRS:2023:008.000035, с която на А. В. В. с ЕГН ***** са наложени, като наказание за извършено от него престъпление по чл.336 ал.1 НК на Република Румъния (а именно управление на МПС след употреба на алкохол), пробационни мерки, които следва да търпи по време на двугодишния изпитателен срок, в който е отложено реалното изпълнение на главното наказание от 1 година и 2 месеца "лишаване от свобода", като **ПОСТАНОВЯВА** изпълнението в продължение на две години от влизане в сила на настоящето решение на следните пробационни мерки по чл.42а ал.1 т.1, т.2, т.3, т.4 и т.6:

- задължителна регистрация по настоящ адрес с периодичност два пъти седмично;
- задължителни периодични срещи с пробационен служител – вкл и в дома на А. В., при поискване от страна на пробационната служба; вкл и предоставяне в рамките на тези срещи на следната информация: относно смяната на местоживеенето, преди да се е осъществило; относно смяна на работното място; предоставяне на информация, вкл и под формата на документи, относно начина, по който си изкарва прехраната;
- включване в програми за обществено въздействие;
- ограничения в свободното придвижване – да съобщава предварително всяко пътуване, което надвишава 5 дни;

- безвъзмезден труд в полза на обществото за срок от 320 часа годишно или 640 часа общо за този двугодишен период.

УВЕДОМЯВА А. В., че при неизпълнение на тези пробационни мерки е възможно условно отложеното наказание "лишаване от свобода" от 1 година и 2 месеца да бъде приведено в реално изпълнение.

Решението може да се протестира или обжалва пред Софийски апелативен съд в 5 дневен срок от узнаването му.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____